

Scène 1 – Onvoltooid tegenwoordige tijd

Toneelbeeld: Een grote vriezer. Veel lege melkpakken. Twee stoelen. Een kooi. Luxaflex. Kil wit licht. Kaal. Koud. Niet gezellig.

Zij zit op een stoel, te roken.

Het dwergje zit in de kooi.

Hij komt binnen, geeft Dwergje te eten en gaat vreemd op de andere stoel zitten.

ZIJ: Doe je nou?

HIJ: M'n rug.
Hij is krom.

ZIJ: Kijken?

Hij staat op en buigt voorover.

ZIJ: Welnee.

Dat hoort.

HIJ: Vanochtend was het anders.

ZIJ: In de avond hoort het krom.

HIJ: Zegt wie.

ZIJ: Zegt de sfinx.

HIJ: Dan laat ik het.

...

Thee?

ZIJ: Ik heb koffie.

Hij loopt kromgebogen naar de vriezer en schenkt een glas melk in. Hij drinkt het kromgebogen op.

ZIJ: Het lekt.

HIJ: Ja.

ZIJ: Er ligt een plasje op de grond.

HIJ: Ja.

ZIJ: Opdweilen.

Met een licht vochtige doek.

HIJ: Hm...

En dan?

ZIJ: Afspoelen. En uitwringen.

Stilte. Hij veegt de melk op met een kledingstuk en wringt het uit op dezelfde plek, zodat er

een nieuw plasje ontstaat.

HIJ: Goh.
ZIJ: Hoe lang nog?

Hij kijkt door de luxaflex.

HIJ: Tien.
ZIJ: Goed.
HIJ: Nog thee?
ZIJ: Doe maar koffie.
HIJ: De melk is zuur.

Ze zucht diep.

HIJ: Zonder kan ook.
ZIJ: Dat lust ik niet.
HIJ: Het spijt me.
ZIJ: Wat heb ik daaraan?
HIJ: Het spijt me.
ZIJ: En nu?
DWERGJE: Mag ik een suggestie doen?
HIJ: Graag.
DWERGJE: Een koekje.
HIJ: Wil je een koekje?
ZIJ: Nee.
Word ik dik van.
HIJ: ...
ZIJ: Dat is geen gezicht.
HIJ: Ach.
ZIJ: Dat is niet goed voor de zaken.
HIJ: Tsja...
ZIJ: Ja?
HIJ: Ik...
Het kan me niet schelen.
Het maakt me niet uit.
DWERGJE: Zeg het.
HIJ: Ik wil niet meer.
ZIJ: Wat?
HIJ: Dit.
DWERGJE: Wat hij probeert te suggereren, is...

ZIJ: Stil jij.
HIJ: Ik ben het zat.
Het is zo flets.
Dat was eerst niet.
Maar nu is het flets.
ZIJ: Flets?
Heb je weer met hém zitten praten?
HIJ: Het is een Dwergje.
Hij kan niet praten.
ZIJ: Je moet niet naar hem luisteren.
Hij is dom.
HIJ: Het is een Dwergje.
ZIJ: Precies.
Hoe lang nog?

Hij kijkt door de luxaflex.

HIJ: Achttien.
ZIJ: We moeten iets nieuws.
iets met dieren. En hoepels.
DWERGJE: Dieren zijn een last.
ZIJ: Dieren zijn populair.
DWERGJE: Dieren kosten tijd.
ZIJ: We moeten iets nieuws.
HIJ: Ik moet er van niezen.
ZIJ: Ik wil negen witte poedels.
HIJ: Zes.
ZIJ: Acht.
HIJ: Zeven, en geen hond meer.
ZIJ: Zeven witte poedels.
Met trucjes.
HIJ: Verschrikkelijk.
ZIJ: Wat?
HIJ: Vreselijk.
ZIJ: Waarom?
HIJ: Ik wil dit niet meer.
ZIJ: We moeten nodig boodschappen doen.
HIJ (*tegen Dwergje*): Zeg jij dan ook eens iets!
DWERGJE: Ik wil eruit. En hij ook.
ZIJ: Je moet niet zo zeuren.
De melk is zuur..

Hoe lang nog?

Hij kijkt door de luxaflex.

HIJ: Eenentwintig.
ZIJ: Hoe lang nog.
HIJ: Eenentwintig.
ZIJ: Hoe lang hebben we nog.
HIJ: Niet meer.
Ik kan niet meer.
Ik wil hier weg.
ZIJ: Hoezo weg?
Waarom weg?
Waarheen weg?
HIJ: Gewoon.
Ergens iets anders.
ZIJ: Wat voor anders?
Jij kan niks anders.
HIJ: Ik kan heus iets anders.
Als jij me helpt.
ZIJ: Ik help je hier.
En jij mij.
We zijn toch een duo?
HIJ: Ik kan niet meer.
ZIJ: Onzin.
We zijn toch samen?
HIJ: Het spijt me.
ZIJ: Je blijft.
HIJ: Ik kan niet.
ZIJ: Je gaat niet.
HIJ: Ik ben moe.

Hij gaat af.